

at huske, at her slet ikke er Tale om nogen ekstraordinær Begunstigelse for Landbruget, men hvad der er Tale om er, at man, ganske vist ekstraordinært, vil søge at raade en lille Smule Bod paa den Ulykke, det har været for Landbruget, at saa godt som alle offentlige Byrder ere væltede over paa Hartkornet.

Neergaard: Jeg vilde gerne gøre en kort Bemærkning. Det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Johansen), som anbefalede Lovforslaget, henstillede, at Renten skulde sættes til 3 pCt. Jeg vilde for min Part gerne se det, men jeg skal dog bemærke, at dersom den ærede Minister og det høje Ting ikke skulde finde det forsvarligt i Øjeblikket at gaa med til 3 pCt., vilde det efter min Mening være rigtigt dog at tage Hensyn til, at, som det ærede Medlem bemærkede, Rentefoden i Øjeblikket er fallende og mulig vil falde i Fremtiden. Der blev i Folketinget under Sagens Behandling i 1898 fremsat den Tanke, at Rentefoden mulig kunde rette sig efter Kursen paa Statsobligationer. Det gik ud og vilde maaske ogsaa medføre Vanskeligheder, men jeg vil dog henstille til nærmere Overvejelse, om der ikke, dersom Tinget skulde komme til det Resultat, at Rentefoden noget maa forhøjes, burde tilføjes den Bestemmelse, at Landbrugsministeren skulde kunne nedsætte Renten for disse Laan, naar den almindelige Rentefod faldd, hvilket mulig kunde sættes i Forbindelse med Statsobligationernes Kurs.

Chr. Nielsen: Jeg vil ogsaa med et Par Ord anbefale dette Lovforslag, der bringer en lille Smule Hjælp til det betrængte Landbrug, ikke megen. Jeg havde ventet, at der gennem andre Sager vilde i denne Samling blive bragt Landbruget mere Hjælp, men Udsigten dertil er snarere bleven mørkere end lysere. Jeg vil altsaa meget anbefale Tinget at gaa ind paa dette Forslag og vil sige den ærede Minister Tak for den Modtagelse, han har givet det i det andet Ting, og den smukke Maade, hvorpaa han har fremlagt Sagen her i Aar. Jeg vil haabe, at den Udtalelse, der er falden om Sagens Henvisning til et Udvalg, ikke skal bevirke, at Lovforslaget ikke bliver til noget, og at dette Ting ikke vil forandre Renten for dette Tillæg, thi Rentefoden er jo i Nedgang. Jeg vil meget anbefale, at Tinget vil behandle dette lille Lovforslag med stor Velvilje, saa at det kan blive færdigt inden Rigsdags-samlingens Slutning.

la Cour: Jeg skal ogsaa anbefale Lovforslaget, men jeg vil dog rigtignok bede om at sørge for, at Statskassen ikke lider noget Rentetab, thi dette er jo paa en Maade en Lov, som skal komme, ikke hele Befolkningen, men kun en Del af den til gode, og vi have ikke Lov til at tage fra den ene og give til den anden. Den sidste ærede Taler udtalte, at Tiderne ere blevne mørke for Landbruget og blive daarligere og daarligere. Jeg tror ikke, at Landbruget varigt kan hjælpes ved den Slags Love. Der maa gribes til ganske andre Forholdsregler. Jeg vil højligen anbefale det Parti, hvortil det ærede Medlem hører, at tænke paa mere effektive Forholdsregler, for at Landbruget kan komme ud af den daarlige Tilstand, end saadanne nogle Smaaforslag som disse her, der kun hjælpe for en ganske kort Tid.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

P. G. C. Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Madsen-Mygdal: Jeg kan egentlig ikke skønne, at et Udvalg er nødvendigt, jeg tror ikke, der er nogen Fare ved at vedtage Forslaget uforandret, da jeg maa indrømme, at saavel den højtærede Minister som de andre ærede Talere i det hele have stillet sig velvilligt over for Forslaget og ønsket det gennemført, kan jeg selvfølgelig ikke have noget imod, at man i et Udvalg overvejer de to Punkter, der bleve nævnte af den højtærede Minister. Jeg vil derfor ikke modsætte mig Nedsættelsen af et Udvalg.

Da ikke flere ønskede at udtale sig sluttedes Forhandlingen.

Ovenstaaende Forslag af *P. G. C. Jensen*
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Beslutning af Rigsdagen i Henhold til Grund-